

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI GIARMATA

HOTĂRÂREA
nr. 47 din 27.04.2021

privind modificarea anexei 2 la HCL Giarmata nr. 20/31.08.2016 privind însușirea stemei Comunei Giarmata și a Memoriului Justificativ conform Anexa 1 și Anexa 2 la și revocarea HCL nr. 23 din 29.04.2005 privind stabilirea variantei finale a Stemei Comunei Giarmata

CONSILIUL LOCAL al comunei Giarmata, județul Timiș, întrunit în ședința ordinară din data de 27.04.2021:

Având în vedere:

- adresa MDLAP înregistrată la sediul Primăriei Comunei Giarmata sub nr. 1373/12.02.2021;
- referatul de aprobare al inițiatorului;
- referatul de specialitate întocmit de d-nul ing. Dan Fologea, șef Birou Urbanism, Patrimoniu, Investiții, Managementul Proiectelor și Urmărirea Contractelor din cadrul Primăriei Comunei Giarmata;
- prevederile Legii nr. 141/2015 cu privire la erborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii;
- prevederile HG nr. 25/2003 privind stabilirea metodologiei de elaborare, reproducere și folosire a stemelor județelor, municipiilor, orașelor și comunelor;
- avizul favorabil acordat de comisia de specialitate din cadrul Consiliului Local Giarmata;

În temeiul prevederilor art. 129 alin. (14) coroborat cu coroborat cu art. 196 alin. (1) lit. a) din OUG. Nr. 57/2019 privind Codul Administrativ;

HOTĂRĂȘTE:

ART.1. Se aprobă modificarea anexei 2 la HCL Giarmata nr. 20/31.08.2016 privind însușirea stemei Comunei Giarmata și a Memoriului Justificativ conform Anexa 1 și Anexa 2 la și revocarea HCL nr. 23 din 29.04.2005 privind stabilirea variantei finale a Stemei Comunei Giarmata, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART.2. Restul prevederilor HCL Giarmata nr. 20/31.08.2016 privind însușirea stemei Comunei Giarmata și a Memoriului Justificativ conform Anexa 1 și Anexa 2 la și revocarea HCL nr. 23 din 29.04.2005 privind stabilirea variantei finale a Stemei Comunei Giarmata rămân neschimbate.

Cu ducerea la îndeplinire a prezentei hotărâri se încredințează Compartimentul Urbanism.

ART.3. Prezenta hotărâre a fost adoptată cu un număr de 14 voturi „pentru”, 0 „împotriva”, 0 „abțineri”.

MEMORIU JUSTIFICATIV

În perioada de formare a poporului român, pe teritoriul comunei populația băștinașă daco-romana a continuat sa traiască sub forma unei obști sătești, iar la începutul feudalismului a existat chiar un voievodat destul de puternic, consemnat în puținele izvoare narative din vremea respectivă. Astfel cu prilejul mării invazii din 1241 este amintit voievodatul de Giarmata. Comuna este amintită documentar în registrele papale de zeciuiala, din anii 1334 -1335, sub numele de ZAMOR, GORMAT sau GARMAD.

La 1407 este menționată moșia Giarmata, care este donată voievodului Nicolae, fiul lui Toma și administrata de voievodul Ioan. După 1500 Giarmata devine centrul unui voievodat din cele două consemnate de documente în comitatul Timiș. În anul 1552, Giarmata ajunge sub stăpânire otomană, făcând parte din pașalâcul de la Timișoara până în anul 1716, cand este înlaturată stăpânirea otomană și Giarmata a fost anexată Imperiului Habsburgic.

La trecerea armatelor austriece prin Giarmata legenda spune ca Prințul Eugeniu de Savoya ar fi lovit cu sabia o buturugă din care a tâșnit un izvor. Și azi la Giarmata există o fântână cu numele lui Eugeniu de Savoya.

Un document din anul 1717 arată că din punct de vedere administrativ pe teritoriul comunei existau două localități: Veliki Iermat cu 36 de case și Mali Iermat cu 28 de case (ambele fiind locuite de populația româna și sârba). Începând cu anul 1722 administrația austriacă a trecut la o colonizare sistematică cu coloniști germani consemnată într-un raport de colonizare a ofițerului din transporturi, Johann Albrecht Craussen. În perioada 1769-1772, în comuna Giarmata locuiau 327 familii, în totalitate coloniști germani, populația română și sârbă fiind transferată în anul 1765 la Checea și la Peterda (astazi Radajeva-Yugoslavia). Începand cu 1778, în registrele bisericești sunt din nou pomeniți locuitorii români la Giarmata.

La sfârșitul secolului al XVIII-lea, ca urmare a măsurilor economice, dar și a sistemului de colonizare, apar diferențieri sociale. Până la al II-lea razboi mondial întreaga populație a comunei era formată din etnici germani. Începand cu anul 1945

are loc o stabilire treptată a românilor în Giarmata. Concomitent are loc plecarea etnicilor germani, ajungându-se în situația în care la 1 ianuarie 1995, la o populație de 4536 locuitori componență etnică să fie următoarea: români 94,3 %; maghiari 2 %; germani 1,6 %; alte naționalități 2,1 %.

Teritoriul comunei cuprinde pe lângă localitatea de reședință și satul aparținător Cerneteaz. Inițial, "satul bătrân" a fost amplasat pe partea stângă a pârâului Beregsău, însă, datorită inundațiilor care afectau tocmai această parte, așezarea s-a mutat cu timpul pe partea dreaptă, mai ferită, unde se găsește și azi. În 1924-1925 se numea Cernești. La împărțirea administrativ-teritorială din 1956, era centru de comună, după care a intrat în componența comunei Giarmata.

Pe teritoriul localității au fost descoperite vestigii romane, pe aici trec urmele valului roman. Prima atestare documentară datează din 1470. În evul mediu, după cum reiese din documente, era denumită Cserneczaza. Într-un defter otoman din 1554, este consemnat cu 18 case. După cucerirea Banatului de austrieci, localitatea apare în documente ca fiind locuită, astfel că, recensământul de la 1717 atestă existența a 52 de case. Pe Harta lui Mercy de la 1723-1725, apare cu numele Cernitkais și este inclusă în districtul Timișoara. Mai apoi, pe harta de la 1761, apare cu numele Csernitacz, Csernihaza, drept reședință a unei regiuni silvice. Succesiv, istoricii maghiari au vorbit despre satul Cerneteaz ca despre un sat majoritar de valahi (români), cu propria biserică ortodoxă.

Comuna Giarmata este situată în partea centrală a Banatului și face parte din punct de vedere administrativ din județul Timiș, fiind sat reședință de comună. Are ca poziție geografică următoarele valori de coordonate: Giarmata 45°50'11" latitudine nordică; 21°18'38" longitudine estică; având o altitudine de peste 100 m deasupra nivelului mării. Localitatea se învecinează cu hotarele satelor Cerneteaz, Pișchia, Bencecul de Sus, Ianova, Giarmata Vii, Dumbrăvița.

Căile de acces sunt: – rutier: prin D.J. 691 se face legătura cu Timișoara, la 14 km și cu Lipova, la 49 km; pe D.C. 60 la 1,3 km se află Aeroportul Internațional Timișoara; D.C. 58 face legătura între D.N. 69 Timișoara – Arad și D.J. 691 în localitatea Giarmata; – feroviar: pe traseul 213 calea ferată Timișoara – Radna, cu stație CFR la Giarmata.

Conform recensământului efectuat în 2011, populația comunei Giarmata se ridică la 6.502 locuitori, în creștere față de recensământul anterior din 2002, când se înregistraseră 5.407 locuitori. Majoritatea locuitorilor sunt români (88,63%), cu o minoritate de romi (1,65%). Pentru 7,84% din populație, apartenența etnică nu este cunoscută. Din punct de vedere confesional, majoritatea locuitorilor sunt ortodocși (80,27%), dar există și minorități de penticostali (6,31%) și romano-catolici (2,6%). Pentru 7,95% din populație, nu este cunoscută apartenența confesională.

**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE ELEMENTELOR ÎNSUMATE
ALE STEMEI
COMUNEI GIARMATA, JUDEȚUL TIMIȘ**

Descrierea stemei

Stema comunei Giarmata se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În șef pe violet, este reprezentată Fecioara Maria cu Pruncul (tip hodighitria) din aur.

În cartierul următor, pe albastru sunt plasați doi cai cabrați, adosați, din argint.

În vârf se găsește o terasă boltită din aur pe care este figurată o buturugă violet despăcată de o sabie neagră cu vârful îndreptat spre dreapta jos iar din crăpătură curge, paralel cu sabia, un fir vălurit de apă albastru.

Scutul este timbrat de o coroană murală cu turn crenelat de argint.

Semnificațiile elementelor însumate

Fecioara Maria este preluată dintr-o veche pecete a comunei din 1772-1773, fiind totodată și Hramul bisericii din Giarmata.

Caii sunt preluați din sigiliul contelui Durmann, unul din întemeietorii așezării și reprezintă cele două localități componente ale comunei.

Trunchiul, sabia și izvorul sunt elemente ale legendei Prințului Eugeniu de Savoya, care în drumul său spre Timișoara în 1716, a lovit cu sabia o buturugă și a descoperit un izvor.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rang de comună.

**INSTITUȚIA PREFECTULUI
JUDEȚUL TIMIȘ
PREFECT,**

ZOLTAN NEMETH

**CONSILIUL JUDEȚEAN TIMIȘ
PREȘEDINTE,**

ALIN ADRIAN NICA